

کارشناسان و فعالان اقتصادی بخش خصوصی در گفت و گو با «ایران» تأکید کردند

اوراسیا؛ «فرصت» است نه «جایگزین»

گزارش

توافقنامه تجارت آزاد با اتحادیه اوراسیا یکی از مهم‌ترین پیمان‌های اقتصادی است که ایران در سال‌های گذشته منعقد کرده است. اعضای توافقنامه تجارت آزاد بین ایران و اتحادیه اوراسیا در دی‌ماه ۱۴۰۱ و ورود به فاز اجرایی این توافقنامه، اتفاق مهمی بود که بازاری حدود ۸۰۰ میلیارد دلاری را پیش روی ایران قرار داد. بر اساس این قرارداد، تجار ایرانی می‌توانند ۸۷ درصد از محصولات خود را با تعرفه صفر به کشورهای عضو این اتحادیه صادر کنند. تسهیل در دسترسی به بازار کشورهای

مانند روسیه، بلاروس، قزاقستان، ارمنستان و قرقیزستان مسلماً دستاورد مهم این پیمان محسوب می‌شود. اما آمارهای تجاری نشان می‌دهد ایران و اوراسیا همچنان نتوانسته‌اند از تمام ظرفیت خود برای تجارت استفاده کنند. هرچند شاهد افزایش ثبات‌ل تجارتی نسبت به قبل از این پیمان بوده‌ایم، اما این میزان مبادلات به نظر کافی نیست. از این‌رو استفاده از هر فرصتی برای توسعه تجارت با این اتحادیه می‌تواند برگ برنده‌ای برای دو طرف باشد. به ویژه اینکه قرار گرفتن در شرایط جنگی می‌تواند موجب شود از درجه‌های جدید برای تداوم تجارت استفاده شود. اتحادیه اوراسیا همان

دریچه‌ای است که این روزها نقش مهمی در تجارت ایران ایفا می‌کند. با توجه به التهابات جنگ در جنوب کشور، تجارت کالاها به سمت سایر مرزها پیش رفته است؛ این سؤال مطرح می‌شود که آیا کشورهای عضو اتحادیه اوراسیا در این روزها می‌توانند فرصت جدیدی برای تجارت ایران باشند؟ برآیند صحبت‌های فعالان اقتصادی در پاسخ به این سؤال را می‌توان در چند جمله خلاصه کرد: اول آنکه اوراسیا یک فرصت مهم تجاری است اما نمی‌تواند جایگزین کامل تجارت از جنوب باشد. دوم آنکه هزینه تجارت از جنوب ارزان‌تر است آنکه زیرساخت‌های ریلی و کشتیرانی شمال ایران برای جایگزینی اوراسیا با مرزهای جنوبی مناسب

حدود ۱۸۰ کشتی در دریای خزر به صورت شناور وجود دارد که این تعداد، نسبت به نیاز قبل از جنگ فعالیت می‌کنند، ولی نسبت به نیاز فعلی ما به واردات، کافی نیست. که اینجاست که سازمان کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران باید نقش خود را ایفا کند

نیست؛ چراکه نه خطوط ریلی کاملی وجود دارد و نه ظرفیت ناوگان دریایی در شمال قابلیت حمل حجم عظیمی از کالاها را دارد، اما آنها به این نکته اشاره می‌کنند که باید این زیرساخت‌ها تقویت شود؛ البته این موضوع را نیز یادآور می‌شوند که در شرایط جنگ رمضان، ورود کالا از این مسیرها تا حد زیادی توانست بازار را تأمین کند.

اوراسیا؛ راه تنفس تجارت در جنگ

هرویک یاریچانین، رئیس اتاق مشترک ایران و ارمنستان و رئیس کمیسیون صنعت اتاق تهران در گفت‌وگو با «ایران» به غفلت از تجارت با اوراسیا اشاره کرد و حرکت به سمت این اتحادیه اقتصادی را در شرایطی حائز اهمیت دانست که اوراسیا یک فرصت واقعی است و می‌تواند نیاز کشور را در بسیاری از بخش‌ها مرتفع کند. او عنوان کرد: «ایران دارای ۱۵ همسایه است و هر کدام از آنها یک قابلیت دارند. برخی می‌توانند کالاهای مورد نیاز را تأمین کنند و برخی می‌توانند اینک محدودیت‌هایی نیز برای تجارت یاریچانین با اشاره به اینکه مسیرهای تجاری شمال کشور می‌تواند در جریان بحران و تنش‌های منطقه‌ای، راه تنفس تجارت باشد، گفت: «زمانی می‌توانیم از این مرزها استفاده بهینه‌تری داشته باشیم که خطوط ریلی به‌طور کامل راه‌اندازی شود؛ البته در حال حاضر پروژه ریلی آن منطقه پیشرفت خوبی داشته است.»

رئیس اتاق مشترک ایران و ارمنستان بیان کرد: «در مجموع، جمعیت اوراسیا و قفقاز بیش از ۲۰۰ میلیون نفر است. تمام کشورهای عضو این اتحادیه می‌توانند قابلیت‌های مختلفی برای ما داشته باشند. چنانچه قضایی در تأمین فولاد ایجاد شود، کشورمان روسیه می‌تواند بخشی از نیاز فولاد کشور را تأمین کند. در مواد پلیمری PP نیز می‌توان روی این کشور حساب کرد. در این زمینه ترکمنستان و قزاقستان نیز می‌توانند مواد مورد نیاز ما را تأمین کنند.»

یاریچانین افزود: «از سوی دیگر روسیه می‌تواند بخشی از نیاز فولاد کشور را تأمین کند. در مواد پلیمری PP گاو ززرگان، رئیس کمیسیون کشاورزی و صنایع تبدیلی اتاق تهران نیز در این زمینه ترکمنستان و قزاقستان نیز می‌توانند مواد مورد نیاز ما را تأمین کنند.» یاریچانین افزود: «از سوی دیگر کشورهای عضو اتحادیه اوراسیا نیز به کالاهای ایرانی نیاز دارند. به‌عنوان مثال در ۲۴ ساعت شبانه‌روز، حدود ۳۰۰

کامیون از مرز نوروزخان به ارمنستان کالا حمل می‌کنند که اکثر آنها کالاهای تمام شده و ساختمانی هستند؛ البته برخی از کالاها را نیز خود تجار ارمنستان به کشورهای دیگر ترانزیت می‌کنند.» رئیس کمیسیون صنعت اتاق تهران در پاسخ به اینکه آیا اتحادیه اوراسیا می‌تواند جایگزین مناسبی برای مرزهای جنوبی و کشورهای حاشیه خلیج فارس باشد، عنوان کرد: «کشورهای حاشیه خلیج فارس بیشتر تسهیلگر تجارت ما بودند و نقش واسطه‌گری را ایفا می‌کردند؛ البته درصد بالایی از تجار ایرانی هم بابت واسطه‌گری پول پرداخت می‌کردند، ولی نمی‌توان این موضوع را کتمان کرد که هزینه ورود کالا از مرزهای جنوبی و کشورهای حاشیه خلیج فارس، کمتر از واردات از مسیر شمال کشور است. تصور کنید بیشتر کالاهای صنعتی مورد نیاز ما مانند ماشین‌آلات از چین وارد شود. مسلماً چنانچه این کالاها از مسیر خلیج فارس به کشور بیاید، هزینه کمتری خواهد داشت. ضمن اینکه محدودیت‌هایی نیز برای تجارت از طریق دریای شمال وجود دارد. کشتی‌هایی که می‌توانند در دریای شمال تردد کنند، به دلیل عمق کم این دریا، عموماً کوچک هستند. تمرکز تجار ما باید بر تجارت از مسیر دریای جنوب باشد. البته اگر کریدورهای ریلی انجام شده بود، هزینه‌ها نیز از مسیر شمال کاهش می‌یافت. اما ریل هم نمی‌تواند به صورت طولانی مدت، یا به صورت کامل جایگزین دریا شود.»

یاریچانین گفت: «اعتقاد من بر این است که باید برای همکاری با کشورهای اوراسیا به سمت ترانزیت برویم و به آنها حق ترانزیت پرداخت کنیم. در این صورت، قدرت چانه‌زنی بالاتری داریم.»

شرط نقش آفرینی اوراسیا در تجارت ایران

گاو ززرگان، رئیس کمیسیون کشاورزی و صنایع تبدیلی اتاق تهران نیز در این زمینه ترکمنستان و قزاقستان نیز می‌توانند مواد مورد نیاز ما را تأمین کنند.» یاریچانین گفت: «اعتقاد من بر این است که باید برای همکاری با کشورهای اوراسیا به سمت ترانزیت برویم و به آنها حق ترانزیت پرداخت کنیم. در این صورت، قدرت چانه‌زنی بالاتری داریم.»

اما جای آن داشت که خروجی بهتری در عملکردمان در تجارت با اوراسیا داشته باشیم. او گفت: «در شرایطی که ایران در جنوب کشور با تهاجم نظامی تحمل شده از سوی دشمن مواجه است، وقت آن رسیده که مبادی اصلی را در کالاهایی که به عنوان مثال می‌توانیم فعالیت را که از جنوب وارد کشور می‌شد از مسیر مبدأ استفاده کنند. در حال حاضر یک کشتی کنجاله بیش از یک ماه در بندر مرسین تخلیه شده ولی روزانه ۲۰۰۰ تن بیشتر را نمی‌توان با کشتی در دریای خزر به صورت شناور وجود دارد که این تعداد، نسبت به نیاز قبل از جنگ فعالیت می‌کنند، ولی نسبت به نیاز فعلی ما به واردات، کافی نیست. در اینجاست که سازمان کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران باید نقش خود را ایفا کند.»

زرگران ادامه داد: «متأسفانه حدود ۱۸۰ کشتی در دریای خزر به صورت شناور وجود دارد که این تعداد، نسبت به نیاز قبل از جنگ فعالیت می‌کنند، ولی نسبت به نیاز فعلی ما به واردات، کافی نیست. در اینجاست که سازمان کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران باید نقش خود را ایفا کند.»

زرگران به مسیری ریلی که می‌تواند در تجارت ایران تأثیرگذار باشد اشاره و عنوان کرد: «سایر کشورها به‌عنوان مبدأ تأمین کالا نمی‌توانند شرکای ما باشند؛ اما آن مسیری ریلی که از قزاقستان است و به چین می‌رود، می‌تواند بسیار مؤثر باشد. هرچند راندمان استفاده از این مسیر به دلیل زیرساخت‌های ما و سایر کشورها به صورت قابل توجهی متفاوت خواهد بود. مسلماً ما نمی‌توانیم آن حجم کانتینری را که از چین وارد می‌کردیم از این مسیر به ایران بیاوریم. اما می‌توانیم با تقویت این زیرساخت، کارایی آن را بهبود بخشیم. حداقل می‌توانیم کالاهای استراتژیک را از این مسیر وارد کنیم.»

رئیس کمیسیون کشاورزی و صنایع تبدیلی اتاق تهران همچنین گفت: «این مسیر می‌تواند برای کالاهایی که پایه کم‌ریکی آنها بالاتر از شمال است مانند ماشین‌آلات صنعتی، حتی به صرفه‌تر باشد. اما در مجموع هزینه تجارت از جنوب بسیار کمتر است. همچنین ناوگان دریایی نیز نسبت به جنوب ضعیف‌تر است؛ هم به دلیل زیرساخت‌های بندری و هم ظرفیت کشتیرانی دریای خزر را حداقل ۵۰ درصد افزایش دهیم تا بتوانیم از ظرفیت‌های اوراسیا بهره ببریم.» او ادامه داد: «مسیرهای جدیدی که دولت برای واردات به‌عنوان جایگزین

آینده اوپک و اوپک پلاس پس از خروج امارات

یادداشت

مسعود دوشان
کارشناس ارشد
امور بین‌الملل

تصمیم رسمی امارات متحده عربی برای خروج از اوپک و اوپک پلاس از اول مه ۲۰۲۶، یکی از مهم‌ترین رخدادهای ساختاری بازار جهانی انرژی طی یک دهه اخیر محسوب می‌شود. خروج کشور که طی سال ۲۰۲۵ میانگین ۳.۴۶ میلیون بشکه در روز تولید نفت داشته و برنامه افزایش ظرفیت به ۵ میلیون بشکه در روز تا ۲۰۳۰ را دنبال می‌کند، صرفاً تصمیمی فنی دربارۀ سهمیه تولید نیست؛ بلکه سیگنالی ژئوپلیتیک با پیامدهای مستقیم بر انسجام اوپک، قیمت نفت و مسیرگذار انرژی در منطقه خلیج فارس است.

برای خروج از اوپک و اوپک پلاس از اول مه ۲۰۲۶، یکی از مهم‌ترین رخدادهای ساختاری بازار جهانی انرژی طی یک دهه اخیر محسوب می‌شود. خروج کشور که طی سال ۲۰۲۵ میانگین ۳.۴۶ میلیون بشکه در روز تولید نفت داشته و برنامه افزایش ظرفیت به ۵ میلیون بشکه در روز تا ۲۰۳۰ را دنبال می‌کند، صرفاً تصمیمی فنی دربارۀ سهمیه تولید نیست؛ بلکه سیگنالی ژئوپلیتیک با پیامدهای مستقیم بر انسجام اوپک، قیمت نفت و مسیرگذار انرژی در منطقه خلیج فارس است.

تصمیم‌گیری آمریکا حضور داشته باشد؛ ترامپ دوست دارد خود را به عنوان کنترل‌کننده بازارهای نفت جهانی نشان دهد. به گفته او، هدف از این اقدام ایجاد تزلزل در اوپک پلاس است اما این اتفاق نخواهد افتاد.

در چهارچوب این روایت، تحلیل بازار باید همزمان دو سطح را دید: سطح انسجام نهادی و سطح بازیابی/جبران‌پذیری بازار. از این رو، خروج امارات را باید نه فقط یک «شکست همکاری»، بلکه یک آزمون برای سازوکارهای مدیریت عرضه و بازتعریف نقش‌ها تلقی کرد.

پایان همکاری نفتی خلیج فارس؟

تحلیل داده‌های تصمیمات اوپک طی ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۴ نشان می‌دهد نرخ پایبندی میانگین کشورهای شورای همکاری به توافق کاهش تولید، ۹۱ درصد به ۶۳ درصد کاهش یافته است. این افت پایبندی عمدتاً از اختلافات امارات و عربستان در تعیین آینده خط پایه تولید سرچشمه گرفته است. گزارش‌های منطقه‌ای (ازجمله شبکه الجزیره) حاکی از آن است که این خروج تنها حاصل اختلاف سهمیه نیست، بلکه:

- تشدید رقابت ریاض-ابوظهبی در سیاست‌گذاری انرژی

- اختلاف رویکردها در قبال ایران

- شکاف در مدل توسعه اقتصادی و صنعتی دو کشور به

نقطه‌ای رسیده که انسجام تاریخی نفتی خلیج فارس را به

چالش می‌کشد. با توجه به داده‌های وزنی، اهمیت امارات در معادله اوپک و اوپک پلاس قابل چشم‌پوشی نیست:

- سهم امارات از تولید اوپک: ۹.۲ درصد

- سهم از ظرفیت مازاد اوپک پلاس: حدود ۱۴ درصد

- سهم از صادرات نفت خلیج فارس: ۱۲ درصد

خروج چنین بازیگری، به‌صورت مستقیم، توان اوپک در مدیریت بازار و ایجاد «ثر هماهنگی» را تضعیف می‌کند.

افزوده شدن خروج امارات از (اوپک) نیز نشانه‌ای از چندلایه شدن شکاف‌های نهادی است؛ یعنی پیام و هزینه تصمیم تنها در سطح توافق‌های تولیدی خلاصه نمی‌شود و به سطح شبکه‌های هم‌ساز سیاستی نیز گسترش می‌یابد.

برای تحلیل اثرات، سه سناریوی اصلی براساس مدل‌های آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، اوپک و داده‌های ۲۰۲۴ بلومبرگ در NEF در نظر گرفته شده است.

سناریوی اول: افزایش رقابت و شکاف درون اوپک

در این سناریو، امارات پس از خروج، تولید خود را در بازه ۲۰۲۶-۲۰۲۷ حدود ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار بشکه در روز افزایش می‌دهد. واکنش احتمالی دیگر تولیدکنندگان می‌تواند شامل افزایش عرضه برای حفظ سهم بازار باشد. پیامد:

- افت قیمت برنت بین ۸ تا ۱۲ دلار

- کاهش درآمد نفتی کشورهای که درآمد عضو اوپک به

میزان ۱۲ تا ۱۵ درصد

- افزایش نوسان‌پذیری قیمت (Volatility Index) حدود ۲۵ درصد

در این سناریو، منطق بازار به سمت بازتعریف «نقاط اثرگذار»، حرکت می‌کند. هرچه هماهنگی نهادی ضعیف‌تر شود، بازار پذیرای سیگنال‌های پراکنده‌تر خواهد بود و دامنه نوسان قیمت نیز گسترده‌تر می‌شود.

سناریوی دوم: ایجاد ائتلاف‌های جدید خارج از اوپک

در این سناریو، امارات به سمت همکاری با تولیدکنندگان غیراوپک (نروژ، آمریکا، برزیل) در قالب توافق‌های «اطلاعاتی-بازاری» حرکت می‌کند. پیامدهای محتمل:

- کاهش نفوذ اوپک بر قیمت جهانی از حدود ۳۵ درصد به ۲۵ درصد

- تشکیل بلوک‌های جدید مبتنی بر فناوری‌های برداشت

کم‌هزینه (Offshore/Deepwater)

- نقش آفرینی بیشتر اقتصادهای نوظهور مانند هند و چین

در تعیین الگوهای خرید

این سناریو از نظر تحلیلی یک پیامد ساختاری دارد: با کاهش وزن هماهنگی نهادی، قدرت چانه‌زنی در سطح خرید و سرمایه‌گذاری‌های فناورانه جابه‌جا می‌شود و اوپک با محدودیت بیشتری در سمت‌دستی به منحنی قیمت مواجه خواهد بود.

سناریوی سوم: گذار شتابان به انرژی‌های پایدار

فشارهای اقلیمی و محدودیت‌های ژئوپلیتیک (مانند

ریسک‌های تنگه هرمز) می‌تواند کشورهای خلیج فارس را به سمت توسعه سبب انرژی غیرفسیلی سوق دهد.

پیش‌بینی‌های معتبر نشان می‌دهد:

- ظرفیت انرژی خورشیدی در امارات از ۶.۲ گیگاوات امروز به ۲۳ گیگاوات تا ۲۰۳۰ افزایش خواهد یافت.

- سهم انرژی‌های تجدیدپذیر در کل سبد خلیج فارس از ۷ درصد در ۲۰۲۵ به ۲۲ درصد در ۲۰۳۵ می‌رسد.

- کشورهای منطقه به‌طور میانگین ۴۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری سالانه در انرژی‌های سبز خواهند داشت.

اوپک در آستانه بازتعریف نقش

خروج امارات نه یک رخداد مقطعی، بلکه یک «نقطه شکست» در معماری بازار نفت است. پیامدهای این تصمیم بر اساس تحلیل‌ها چنین است:

- کاهش انسجام اوپک و دشوارتر شدن مدیریت عرضه

- افزایش قدرت چانه‌زنی تولیدکنندگان مستقل

- تشدید فشار بر اوپک برای انطباق با استانداردهای اقلیمی

- ضرورت بازطراحی ساختار اوپک با تمرکز بر «انصاف‌پذیری، فناوری و کاهش کربن»

در چنین فضای آینده اوپک و اوپک پلاس نه تنها به توافقات تولید، بلکه به سرعت‌سازی اعضا با اقتصاد کم‌کربن، فن‌آوری‌های پاک و رقابت ساختاری در خلیج فارس وابسته خواهد بود. کشورهایی که زودتر به سمت انرژی‌های پاک و ساختارهای اقتصادی تاب‌آور حرکت کنند، برندگان این دوران گذار خواهند بود.

گروه توسعه ساختمان
توسعه و ساخت

مزایده ۰۷-۱۴۰۵

گروه توسعه عمران ایر

گروه توسعه عمران ایر

ردیف	نام پروژه	کاربری	طبقه/موقعیت	مساحت تقریبی (متر مربع)	مبلغ پایه مزایده (ریال)	پیشرفت فیزیکی
۱	سرسبز	تجاری	مکانیک و سرفصلی واحد تجاری همگ با وضعیت موجود (و دارای پاناکتار)	۱۰۰	۸۳۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰٪ (آماده تحویل)

• واحد تجاری فوق به اضماع سه واحد پارکینگ و فاقد انباری می‌باشد.
نشانی: تهران، بزرگراه رسالت، چهارراه سرسبز، خیابان آیت مهدی، پلاک ۸۹۰
• نحوه دریافت ثمن معامله: ۲۰٪ نقد، ۸۰٪ در اقساط ۳۰ ماهه
• واحد پس از پرداخت حداقل ۳۰٪ ثمن کل قرارداد به خریدار تحویل می‌گردد.
شرکت توسعه و عمران امید (سهامی عام) وابسته به گروه توسعه ساختمان تدبیر (سهامی خاص) در نظر دارد نسبت به فروش یک واحد تجاری و با فیش واریزی به میزان ۵ درصد قیمت پایه طبق فرم شرکت در مزایده خود به شرح جدول فوق با شرایط ویژه بصورت نقد و اقساط (بدون کارمزد) از طریق برگزاری مزایده عمومی اقدام نماید.
متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۳ بازرگشایی پلاکت های پیشنهادی در روز یکشنبه ۱۴۰۵/۰۳/۰۳ انجام خواهد شد.
۱۴۰۵/۰۳/۰۳ طی روزهای شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۸:۰۰ الی ۱۶:۰۰ به پیشنهادهای فاقد سپرده، محدود، مشروط و کمتر از مبلغ پایه از درجه اعتبارساقط می‌باشد.
• بازردید از واحد تجاری با هماهنگی دفتر فروش شرکت، الزامی می‌باشد.
• سایر شرایط در اسناد مزایده درج گردیده است.

تهران: میدان آرژانتین، خیابان الوند، خیابان ۳۳، پلاک ۱۴، طبقه پنجم
شماره های تماس: ۰۲۱-۸۸۱۹۱۷۴۹-۸۸۱۹۴۱۷۸-۸۸۱۹۸۴۹۶-۸۸۱۹۸۴۹۶
www.omidcdo.ir
• کلیه هزینه های مزایده به میزان دو دهم درصد ارزش پایه مزایده به عهده برنده می‌باشد.
شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادها مختار است.

مزایده ۰۴-۱۴۰۵

گروه توسعه ساختمان
توسعه و ساخت

گروه توسعه عمران ایر

گروه توسعه عمران ایر

ردیف	نام پروژه	کاربری	طبقه/موقعیت	مساحت تقریبی (متر مربع)	مبلغ پایه مزایده (ریال)	پیشرفت فیزیکی
۱	محلانی ۲	مسکونی	همگ شرقی	۲۱۱	۴۴۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۹۰٪

نشانی: شیراز، بلوار شهید قدوسی غربی، خیابان محلانی، کوچه ۶، پلاک ۵ (قطعه پنجم سمت راست)
• نحوه دریافت ثمن معامله: ۴۰٪ نقد، ۶۰٪ در اقساط ۲۱ ماهه
• در صورت آماده تحویل بودن، واحد پس از پرداخت حداقل ۵۰٪ ثمن کل قرارداد به خریدار تحویل می‌گردد.
شرکت رویا ساختمان آریا (سهامی خاص) وابسته به گروه توسعه ساختمان تدبیر (سهامی خاص) در نظر دارد نسبت به فروش یک واحد مسکونی خود به شرح جدول فوق با شرایط ویژه و به صورت نقد و اقساط (بدون کارمزد) از طریق برگزاری مزایده عمومی اقدام نماید.
متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۳ بازرگشایی پلاکت های پیشنهادی در روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۳ انجام خواهد شد.
۱۴۰۵/۰۳/۰۳ جهت اخذ اطلاعات بیشتر و دریافت اسناد مزایده به دفتر فروش شرکت، الزامی می‌باشد.
پیشنهادهای فاقد سپرده، محدود، مشروط و کمتر از مبلغ پایه از درجه اعتبارساقط می‌باشد.
• سایر شرایط در اسناد مزایده درج گردیده است.
متقاضیان جهت اخذ اطلاعات بیشتر و خرید اسناد مزایده می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی به نشانی های اینترنتی www.arc.co.ir و www.tcdgroup.ir مراجعه نمایند.
• کلیه هزینه های مزایده به میزان دو دهم درصد ارزش پایه مزایده به عهده برنده می‌باشد.
شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادها مختار است.

تهران: میدان آرژانتین، خیابان الوند، خیابان ۳۳، پلاک ۱۴، طبقه پنجم
شماره های تماس: ۰۲۱-۸۸۱۹۱۷۴۹-۸۸۱۹۴۱۷۸-۸۸۱۹۸۴۹۶-۸۸۱۹۸۴۹۶
www.arc.co.ir
• کلیه هزینه های مزایده به میزان دو دهم درصد ارزش پایه مزایده به عهده برنده می‌باشد.
شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادها مختار است.